

Jorden af et — ofte lille — Mindretal, medens Flertallet af Befolkningen er spærret fra Jorden — er „freier landloser Arbeiter“.

Dette er Oppenheimers Svar paa det første Problem ved den kapitalistiske Arbejds løn: Aarsagen. Og heraf følger ogsaa Svaret paa det andet Spørgsmaal: Lønnens Højde. Det underste Lag i Lønpyramiden dannes af Landarbejderne, der — under forskellige Forudsætninger — er nødt til at nøjes med det fysiologiske Eksistensminimum. Udfra denne Løn basis ansættes de øvrige Arbejders Løn „nach der Seltenheit der persönlichen Vorbedingungen in der natürlichen Distanz“.

De følgende Kapitler behandler Heinrich von Thünen og Grænsenyttelæren, og i en „Kritische Nachlese“ gives en Antikritik af Paul Arndts: „Lohngesetz und Lohn tarif“.

Oppenheimer diskuterer omtrent paa hver anden Side mod Dietzel, hvilket gør Bogen noget vanskelig at læse for dem, der ikke er fortrolige med Dietzels Forfatterskab. Iøvrigt faar man flere Steder den Opfattelse, at Oppenheimer ikke føler sig tilstrækkelig anerkendt. Det følger af det sagte, at man i nærværende Skrift ikke har nogen afrundet Fremstilling af „Arbejds lønnen“, men dette udelukker ikke — tværtimod — at man træffer adskillige frugtbare Tanker.

Henry Stjernqvist.

Ungarisches Wirtschafts-Jahrbuch. Budapest 1927. 372 Sider.

Den ungarske Statistiker Körösy skrev engang til mig om et statistisk Arbejde: „Det er desværre skrevet paa ungarsk, altsaa begravet.“ Dette Hjertesuk kunde være berettiget nok i Ungarns Velmagtsdage, men det er endnu mere begrundet nu, efter at Verdenskrigen har reduceret Landets Omraade til en Trediedel, og to Revolutioner er gaaet hen over det. Det er derfor ganske naturligt, at en Kreds af ungarske Fagmænd ved en Aarbog som den her nævnte søger at gøre Udlandet bekendt med, hvad der foregaar i deres Fædreland under de energiske Bestræbelser, der udfoldes for at bringe hele Erhvervs livet paa Fode.

Aarbogen, som nu er udkommet for tredje Gang, under Redaktion af Gustav Bokor, beskæftiger sig med alle Omraader af det økonomiske Liv. En kort Indledning af Gustav Graz, der i sin Tid var Minister under det gamle Regimente, giver Oplysning om Forfatningen med den interessante Valglov og

Jorden af et — ofte lille — Mindretal, medens Flertallet af Befolkningen er spærret fra Jorden — er „freier landloser Arbeiter“.

Dette er Oppenheimers Svar paa det første Problem ved den kapitalistiske Arbejds løn: Aarsagen. Og heraf følger ogsaa Svaret paa det andet Spørgsmaal: Lønnens Højde. Det underste Lag i Lønpyramiden dannes af Landarbejderne, der — under forskellige Forudsætninger — er nødt til at nøjes med det fysiologiske Eksistensminimum. Udfra denne Løn basis ansættes de øvrige Arbejders Løn „nach der Seltenheit der persönlichen Vorbedingungen in der natürlichen Distanz“.

De følgende Kapitler behandler Heinrich von Thünen og Grænsenyttelæren, og i en „Kritische Nachlese“ gives en Antikritik af Paul Arndts: „Lohngesetz und Lohn tarif“.

Oppenheimer diskuterer omtrent paa hver anden Side mod Dietzel, hvilket gør Bogen noget vanskelig at læse for dem, der ikke er fortrolige med Dietzels Forfatterskab. Iøvrigt faar man flere Steder den Opfattelse, at Oppenheimer ikke føler sig tilstrækkelig anerkendt. Det følger af det sagte, at man i nærværende Skrift ikke har nogen afrundet Fremstilling af „Arbejds lønnen“, men dette udelukker ikke — tværtimod — at man træffer adskillige frugtbare Tanker.

Henry Stjernqvist.

Ungarisches Wirtschafts-Jahrbuch. Budapest 1927. 372 Sider.

Den ungarske Statistiker Körösy skrev engang til mig om et statistisk Arbejde: „Det er desværre skrevet paa ungarsk, altsaa begravet.“ Dette Hjertesuk kunde være berettiget nok i Ungarns Velmagtsdage, men det er endnu mere begrundet nu, efter at Verdenskrigen har reduceret Landets Omraade til en Trediedel, og to Revolutioner er gaaet hen over det. Det er derfor ganske naturligt, at en Kreds af ungarske Fagmænd ved en Aarbog som den her nævnte søger at gøre Udlandet bekendt med, hvad der foregaar i deres Fædreland under de energiske Bestræbelser, der udfoldes for at bringe hele Erhvervs livet paa Fode.

Aarbogen, som nu er udkommet for tredje Gang, under Redaktion af Gustav Bokor, beskæftiger sig med alle Omraader af det økonomiske Liv. En kort Indledning af Gustav Graz, der i sin Tid var Minister under det gamle Regimente, giver Oplysning om Forfatningen med den interessante Valglov og

Deputeretkammerets mærkelig ensartede Sammensætning, der muliggør det for Grev Bethlen at regere med en kompakt Majoritet (83 pCt. af Medlemmerne). Derefter følger en Række Afsnit om de forskellige økonomiske Virksomheder og om de offentlige Finanser. Efter en ulykkebringende Inflationsperiode, under hvilken den ungarske Industri var ved at gaa til Grunde, begyndte Genrejningsarbejdet for tre Aar siden, med finansiel Støtte fra Udlandet, hvorved Ungarn fik tilført en Del Kapital, rigtignok til en høj Rente, for største Delen $7\frac{1}{2}$ pCt. Denne Kapital kom baade Landbrug og Industri til Gode. Aarbogen giver det Indtryk, at Genrejningsarbejdet i det store og hele giver gode Løfter for Fremtiden. Endnu var dog Arbejdernes Realløn ikke naaet op paa Højde med, hvad der gjaldt før Krigen.

H. W.